

Rapport

Datum: 22 november 2005
Rapportnummer: 2005/359

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat de wethouder Openbare Werken van de gemeente Epe, inzake het Wijkverkeersplan Berkenoord I en II & Vossenhoek,

1. bewust op een zodanige wijze informatie heeft gegeven over de samenstelling van de klankbordgroep, de uit te voeren snelheidsremmende maatregelen en de daaraan - mede - ten grondslag liggende gegevens dat bij de ontvangers van die informatie een onjuist beeld van de werkelijkheid kon ontstaan;
2. zich op het standpunt stelt dat met de realisatie van twee in straatwerk uitgevoerde drempels niet substantieel is afgeweken van de door de bewoners gemaakte keuze en, via terugkoppeling met de klankbordgroep, door alle betrokken bewonersgroepen met deze wijziging is ingestemd;
3. zich niet heeft gehouden aan procedurevoorschriften en zich op het standpunt stelt dat alles, zowel formeel als inhoudelijk, volgens de regels en afspraken is verlopen en
4. de uitvoering van de werkzaamheden niet heeft opgeschort toen bekend werd dat de vaststelling van het Wijkverkeersplan nog niet bekend was gemaakt.

Daarnaast klaagt verzoeker erover dat de klachtbehandelaar van de gemeente Epe niet de zorgvuldigheid heeft betracht die van een klachtbehandelaar mag worden verwacht, aangezien de klachtbehandelaar zich onvoldoende heeft verdiept in de werkelijke situatie, waardoor hij de aard en inhoud van het klaagschrift onvoldoende heeft kunnen doorgronden en zaken zelf heeft ingekleurd zonder zich te richten op (een zelfstandig) feitenonderzoek.

Beoordeling

I. Inleiding

De gemeenteraad van Epe stelde in december 1998 een verkeersveiligheidsplan vast. In verband daarmee diende een wijkverkeersplan te worden opgesteld voor een drietal wijken, waaronder de wijk Berkenoord I waarin verzoeker woont. Door middel van een open planprocedure zouden de bewoners worden betrokken bij de planvorming. Voor het planproces stelde de gemeente een projectgroep en een klankbordgroep in. Via verschillende workshops werden wijkbewoners betrokken bij de planvorming. Voor de begeleiding van het gehele proces schakelde de gemeente een extern adviesbureau in.

Het door het gemeentebestuur vastgestelde wijkverkeersplan werd op 4 februari 2003 door de gemeente gepubliceerd. Voor zover verkeersbesluiten onderdeel uitmaakten van dit plan, stond daartegen de mogelijkheid van bezwaar open.

Verzoeker heeft tegen het verkeersbesluit bezwaar aangetekend. Daarnaast heeft hij een klacht ingediend over de gang van zaken. In het kader van dit onderzoek van de Nationale ombudsman gaat het uitsluitend om aspecten ten aanzien waarvan de bezwaarmogelijkheid niet heeft opengestaan.

II. Ten aanzien van de wethouder Openbare Werken van de gemeente Epe

II.1. Informatieverstrekking

II.1.1. Verzoeker heeft de wethouder Openbare Werken van de gemeente Epe in de eerste plaats verweten dat hij bewust misleidende informatie heeft verstrekt over de samenstelling van de klankbordgroep, over de uit te voeren snelheidsremmende maatregelen en over de daaraan ten grondslag liggende gegevens. Daardoor kon bij de ontvangers van die informatie een onjuist beeld van de werkelijkheid ontstaan, aldus verzoeker.

II.1.2. In het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman bestreed het college van burgemeester en wethouders dat de betrokken wethouder bewust op een zodanige wijze informatie heeft verstrekt dat een onjuist beeld van de werkelijkheid kon ontstaan. Zo er al een verkeerd beeld was ontstaan, was dat volgens het college zeker niet met opzet gebeurd.

II.1.3. Wat betreft de samenstelling van de klankbordgroep heeft het college van burgemeester en wethouders in zijn brief van 3 maart 2003 aan verzoeker (zie Bevindingen, onder A.I.13.) laten weten dat ter verbetering van de informatievoorziening omtrent de vertegenwoordiging van de wijk in een klankbordgroep in het vervolg in de eerste contactmomenten met burgers meer informatie zal worden verstrekt over de samenstelling van de klankbordgroep.

Wat betreft de snelheidsremmende maatregelen gaat het in deze zaak om het type verkeersdrempels op de Berkenoord. Alhoewel tijdens de workshops steeds was gesproken over de aanleg van gumatec-drempels, zijn de drempels in straatwerk uitgevoerd. De betrokken wethouders heeft zich op het standpunt gesteld dat hij met het gebruik van het woord "gumatec-drempel" heeft gedoeld op een drempel met een bepaalde vorm, die in verschillende materialen kan worden uitgevoerd. In het kader van de interne klachtprocedure heeft de klachtbehandelaar van de gemeente Epe geconstateerd dat hier sprake was van een "langs-elkaar-heen-praten", waarbij verzoeker er steeds van uitging dat de wethouder met "gumatec-drempel" een drempel van specifiek materiaal had bedoeld. Hij achtte de gedraging van de wethouder op dit punt niet onbehoorlijk. Het college nam deze conclusie over in de brief van 17 september 2003 waarmee de interne klachtprocedure werd afgerond (zie Bevindingen, onder A.II.7.).

Ook wat betreft de metingen waarop de wethouder zich beriep, was volgens de klachtbehandelaar sprake van verwarring. Volgens hem was het echter nauwelijks van

belang of de wethouder snelheidsmetingen of een ander soort metingen had bedoeld. Het ging er volgens hem immers om dat de wethouder had bedoeld op de vele metingen die ten grondslag hadden gelegen aan het besluit van de gemeenteraad van 1989 tot de vaststelling van een verkeersveiligheidsplan. Blijkens zijn brief van 17 september 2003 onderschreef het college van burgemeester en wethouders deze constatering van de klachtbehandelaar.

II.1.4. Het beginsel van fair play houdt voor bestuursorganen in dat zij burgers de mogelijkheid geven hun procedurele kansen te benutten. Indien een bestuursorgaan in een planprocedure als de onderhavige bewust onjuiste informatie verstrekt met het oogmerk betrokkenen te misleiden, schendt het dit beginsel.

II.1.5. Vaststaat dat verzoeker ten aanzien van de drie bedoelde kwesties een punt heeft. Het college van burgemeester en wethouders heeft aangegeven dat de informatieverstrekking over de samenstelling van klankbordgroepen in het vervolg zal worden verbeterd, en zowel wat betreft het type verkeersdrempel als wat betreft de metingen waarop het besluit tot vaststelling van het verkeersveiligheidsplan was gebaseerd, is sprake geweest van verwarring. Deze verwarring had kunnen worden voorkomen indien de betrokken wethouder meer precieze informatie had gegeven over de door hem bedoelde drempels en metingen.

II.1.6. De vastgestelde tekortkomingen in de informatieverstrekking over een en ander betekenen echter nog niet dat de betrokken wethouder het vereiste van fair play heeft geschonden. Daarvoor is immers vereist dat hij betrokkenen bewust, met opzet, onjuist of onvolledig heeft geïnformeerd ten einde hen op het verkeerde been te zetten. De Nationale ombudsman heeft geen enkele aanwijzing dat daarvan sprake is.

II.1.7. Alhoewel de informatieverstrekking aan betrokkenen, onder wie verzoeker, duidelijker had behoren te zijn, acht de Nationale ombudsman het verwijt van verzoeker dat de wethouder bewust zodanige informatie heeft verstrekt dat een onjuist beeld van de werkelijkheid kon ontstaan, niet terecht.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging behoorlijk.

II.2. Afwijking van gemaakte keuze

II.2.1. Verzoeker heeft de betrokken wethouder voorts verweten dat deze zich op het standpunt heeft gesteld dat met het aanleggen van verkeersdrempels in straatwerk niet substantieel is afgeweken van de door de bewoners gemaakte keuze, alsmede dat de betrokken bewonersgroepen via terugkoppeling met de klankbordgroep hebben ingestemd met de aangebrachte wijziging.

II.2.2. De wijkbewoners hadden tijdens de tweede workshop op 19 juni 2002 gekozen voor twee gumatec-drempels in de straat Berkenoord, waar aanvankelijk was gekozen voor één

stenen drempel. In het eindrapport van het externe bureau was eveneens uitgegaan van twee gumatec-drempels. In verband met de slechte ondergrond werd in een later stadium echter besloten om de twee verkeersdrempels in straatwerk uit te voeren in plaats van in rubber. Deze afwijking van het oorspronkelijke plan was wel meegedeeld aan de klankbordgroep, maar niet op andere wijze bekendgemaakt voordat met de uitvoering van de werkzaamheden in de straat Berkenoord werd begonnen.

II.2.3. In het kader van de interne klachtprocedure heeft de betrokken wethouder zich op het standpunt gesteld dat het hier ging om een wijziging van ondergeschikt belang.

II.2.4. De commissie voor de Bezwaar- en Beroepschriften van de gemeente Epe heeft in haar advies van 26 juni 2003 over verzoekers bezwaarschrift "ten overvloed" aan het college van burgemeester en wethouders in overweging gegeven om in het vervolg bij soortgelijke projecten intensiever en eerder naar de burgers toe te communiceren welke maatregelen worden genomen. Met name doelde de commissie daarbij op de feitelijke uitvoering van de drempels aan de Berkenoord, die afweek van de gepresenteerde. In dit geval werd een en ander pas bekendgemaakt nadat met de uitvoering van het wijkverkeersplan was begonnen.

II.2.5. Het motiveringsvereiste houdt in dat het handelen van bestuursorganen feitelijk en logisch wordt gedragen door een kenbare motivering. Indien een bestuursorgaan een standpunt inneemt naar aanleiding van een klacht, behoort dat standpunt te zijn voorzien van een motivering die dat standpunt kan dragen.

II.2.6. Vanuit het perspectief van de wethouder is het niet geheel onbegrijpelijk dat hij sprak van een afwijking van ondergeschikt belang. Hij had immers met de term "gumatec-drempel" met name gedoeld op een type verkeersdrempel met een bepaalde vorm, en niet op een verkeersdrempel die per definitie in rubber zou worden uitgevoerd.

Echter, gumatec-drempels zijn drempels van gerecycled rubber (zie Bevindingen, onder E.). Voor zover er op dit punt sprake is geweest van een misverstand komt dit voor rekening van de betrokken wethouder. Gelet op het verschil in materiaal van een rubberen gumatec-drempel of van een drempel die in straatwerk wordt uitgevoerd, had de wethouder zich behoren te realiseren dat het voor de direct aanwonenden wel degelijk wezenlijk verschil zou kunnen uitmaken of er drempels in straatwerkuitvoering of rubberen gumatec-drempels zouden worden aangelegd.

II.2.7. Gezien het vorenstaande moet worden vastgesteld dat het standpunt van de wethouder dat in dit geval sprake was van een niet-substantiële afwijking is onderbouwd met een motivering die dat standpunt niet kan dragen.

Op dit onderdeel is de onderzochte gedraging niet behoorlijk.

II.3. De procedure

II.3.1. Verzoeker heeft er in de derde plaats over geklaagd dat de betrokken wethouder zich niet heeft gehouden aan procedurevoorschriften en zich ten onrechte op het standpunt heeft gesteld dat alles volgens de regels en afspraken is verlopen.

II.3.2. In het kader van de interne klachtbehandeling heeft het college van burgemeester en wethouders, door de conclusies van de klachtbehandelaar te onderschrijven, erkend dat in een open planproces het definitieve resultaat van dat proces eerst moet worden gepubliceerd, voordat een begin wordt gemaakt met de uitvoering van de maatregelen. In dit geval was dat ten onrechte niet gebeurd, hetgeen volgens het college niet zorgvuldig was ten opzichte van de bewoners, onder wie verzoeker.

II.3.3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien.

II.3.4. Zoals het college heeft erkend, heeft het in dit geval aan tijdige informatieverstrekking aan de bewoners ontbroken. In zoverre is de onderzochte gedraging op dit onderdeel dan ook niet behoorlijk.

II.3.5. De betrokken wethouder maakt onderdeel uit van het college van burgemeester en wethouders. Het standpunt van het college, zoals hiervoor weergegeven onder II.3.2., moet derhalve tevens worden aangemerkt als het standpunt van de betrokken wethouder.

II.3.6. Overigens is uit het onderzoek naar voren gekomen dat het college ook al in zijn brief van 3 maart 2003 aan verzoeker heeft meegedeeld dat de gang van zaken rond het moment van bekendmaking van het wijkverkeersplan en de verkeersbesluiten geen schoonheidsprijs verdient, alsmede dat de informatieverstrekking over de vertegenwoordiging van de wijk in een klankbordgroep in de toekomst zou worden verbeterd. Ook daaruit blijkt dat het college, en daarmee de betrokken wethouder, wel degelijk heeft ingezien (en erkend) dat de gang van zaken rond het onderhavige wijkverkeersplan niet in alle opzichten vlekkeloos is verlopen.

II.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat het verwijt van verzoeker dat de wethouder zich op het standpunt stelt dat alles naar behoren is verlopen, feitelijke grondslag mist.

II.4. Opschorting van de werkzaamheden

II.4.1. Ten aanzien van de betrokken wethouder heeft verzoeker er in de vierde plaats over geklaagd dat deze de uitvoering van de werkzaamheden niet heeft opgeschort toen bekend werd dat de vaststelling van het wijkverkeersplan nog niet bekend was gemaakt.

II.4.2. Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat het college van burgemeester en wethouders op 25 september 2002 het pakket aan maatregelen in het kader van het wijkverkeersplan heeft vastgesteld. Op 12 november 2002 nam het college een

verkeersbesluit ingevolge de Wegenverkeerswet. Op 23 januari 2003 werd begonnen met de uitvoering van de maatregelen in de straat Berkenoord. Publicatie van bedoelde maatregelen en van het verkeersbesluit vond plaats op 4 februari 2003, nadat verzoeker de gemeente er op 24 januari 2003 op had gewezen dat met de werkzaamheden was begonnen voordat publicatie had plaatsgevonden. Tussen 24 januari 2003 en 4 februari 2003 zijn de feitelijke werkzaamheden niet opgeschort.

II.4.3. Het redelijkheidsvereiste houdt in dat bestuursorganen de in het geding zijnde belangen tegen elkaar afwegen en dat de uitkomst hiervan niet onredelijk is.

II.4.4. Het college van burgemeester en wethouders heeft er in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman op gewezen dat het tussentijds stilleggen van aangevangen werkzaamheden kostenverhogend werkt.

II.4.5. Gezien de gebleken ongeschiktheid van de ondergrond in de Berkenoord voor het aanleggen van rubberen drempels was de keuze van het college voor uitvoering van de verkeersdrempels in straatwerk begrijpelijk. Omdat de aanleg van verkeersdrempels een feitelijke handeling inhoudt en daarmee niet valt onder het besluitbegrip van de Algemene wet bestuursrecht, stond ook tegen keuze voor andere dan rubberen drempels niet de mogelijkheid van bezwaar open. In zoverre was dan ook geen sprake van een beslissing die in een bezwaar- of beroepsprocedure zou kunnen worden teruggedraaid. Gelet daarop heeft het college van burgemeester en wethouders er in verband met financiële consequenties van het tijdelijk stilleggen van de werkzaamheden in redelijkheid toe kunnen besluiten die werkzaamheden niet op te schorten tot de publicatie van het plan. Het gegeven dat het zorgvuldiger was geweest indien het college het wijkverkeersplan had gepubliceerd alvorens de werkzaamheden te laten beginnen, doet daar niet aan af. Door de uitvoering van de werkzaamheden niet tijdelijk stil te leggen heeft de betrokken wethouder respectievelijk het college van burgemeester en wethouders niet gehandeld in strijd met het redelijkheidsvereiste. Van strijd met enig ander vereiste van behoorlijkheid is in dit verband evenmin gebleken.

De onderzochte gedraging is op dit onderdeel behoorlijk.

III. Ten aanzien van de klachtbehandelaar van de gemeente Epe

III.1. Verzoeker heeft er voorts over geklaagd dat de klachtbehandelaar van de gemeente Epe bij de interne behandeling van zijn klacht van 17 april 2003 over de betrokken wethouder niet de zorgvuldigheid heeft betracht die van een klachtbehandelaar mag worden verwacht. Volgens verzoeker heeft de klachtbehandelaar zich onvoldoende verdiept in de werkelijke situatie waardoor hij de aard en de inhoud van het verzoekschrift onvoldoende heeft kunnen doorgronden en zaken zelf heeft ingekleurd zonder zich te richten op een zelfstandig feitenonderzoek.

III.2. De betrokken klachtbehandelaar heeft in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman uitvoerig gereageerd op dit klachtonderdeel. Volgens hem beschikte hij over voldoende informatie om zich een goed beeld te vormen van de aard van de klacht. Hij merkte in dat verband op dat het antwoord op de vraag hoe essentieel de toepassing van een gumatec-drempel voor de bewoners was, neerkomt op een waardering van feiten. Bij zijn interpretatie en waardering van de feiten had hij een zwaarder gewicht toegekend aan de doelstelling van het proces - te weten het duurzaam verkeersveilig maken van de wijk - dan aan de exacte middelen waarmee die doelstelling kon worden bereikt.

III.3. Het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van hun handelingen de relevante informatie verwerven. Voor klachtbehandelaars betekent dit dat zij zich voldoende verdiepen in de achtergrond van de aan de orde gestelde kwestie en dat zij niet overgaan tot het opstellen van een advies voordat zij de lezingen en argumenten van de betrokkenen hebben vernomen.

III.4. In het kader van de interne klachtprocedure heeft de betrokken klachtbehandelaar op 4 juli 2003 verzoeker en op 1 augustus 2003 de betrokken wethouder gehoord. Op basis van de informatie waarover hij beschikte, heeft hij vervolgens op 23 augustus 2003 een uitvoerig gemotiveerd advies uitgebracht aan het college van burgemeester en wethouders.

III.5. De betrokken klachtbehandelaar heeft in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman meegedeeld dat hij naar zijn mening voor het functioneren als klachtbehandelaar over voldoende kennis van verkeersdrempels, waaronder gumatec-drempels, beschikte. Daarbij wees hij erop dat die kennis ook eenvoudig van het internet valt te halen. Een eigen technisch onderzoek naar de precieze verschillen tussen de verschillende soorten drempels zou volgens hem te ver hebben gevoerd aangezien de essentie van de te kiezen oplossing volgens hem niet lag in de technische aspecten van het te gebruiken materiaal maar in de vraag of de gekozen oplossing het beoogde doel - veiligheid - zou dienen op een wijze die zo goed mogelijk recht deed aan hetgeen met de werkgroepen van belanghebbenden was besproken.

III.6. De Nationale ombudsman stelt vast dat de betrokken klachtbehandelaar minder gewicht heeft toegekend aan het materiaal waarin de drempels werden uitgevoerd dan verzoeker. Waar het verzoeker vooral ging om de materiaalkeuze ging het de klachtbehandelaar meer om de vorm en daarvan te verwachten effecten van de drempels.

III.7. Uit het onderzoek van de Nationale ombudsman is gebleken dat de klachtbehandelaar verzoekers klacht serieus en met voldoende kennis van zaken heeft onderzocht, en vervolgens op basis van zijn bevindingen een voldoende onderbouwd advies heeft uitgebracht aan het college van burgemeester en wethouders. Het gegeven

dat de klachtbehandelaar in zijn advies andere accenten heeft gelegd dan verzoeker betekent geenszins dat hij bij de behandeling van verzoekers klacht niet de vereiste zorgvuldigheid in acht heeft genomen. Bij de interne behandeling van verzoekers klacht heeft de betrokken klachtbehandelaar niet gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverwerving, terwijl in dit verband evenmin is gebleken van strijd met enig ander vereiste van behoorlijkheid.

De onderzochte gedraging van de betrokken klachtbehandelaar is dan ook behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de wethouder Openbare Werken van de gemeente Epe is:

gegrond ten aanzien van:

- zijn standpunt dat met het aanleggen van stenen drempels niet substantieel is afgeweken van de door de bewoners gemaakte keuze, wegens strijd met het motiveringsvereiste;
- de gevoerde open planprocedure, wegens strijd met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;

niet gegrond ten aanzien van:

- de beweerde verstrekking van misleidende informatie;
- het niet-opychorten van de uitvoering van de werkzaamheden.

De klacht over de onderzochte gedraging van de klachtbehandelaar van de gemeente Epe is niet gegrond.

Onderzoek

Op 15 september 2004 ontving de Nationale ombudsman een op 14 september 2004 gedateerd verzoekschrift van de heer L. te Vaassen, met een klacht over een gedraging van de wethouder Openbare Werken van de gemeente Epe en met een klacht over de klachtbehandelaar van de gemeente Epe. Nadat verzoeker zijn klacht bij brieven van 19 oktober en van 28 december 2004 nader had toegelicht, werd naar deze gedragingen, die worden aangemerkt als gedragingen van het college van burgemeester en wethouders van Epe, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd het college van burgemeester en wethouders van Epe verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd aan het college een aantal specifieke vragen

gesteld.

Daarnaast werd aan de betrokken wethouder en aan de betrokken klachtbehandelaar de gelegenheid geboden om commentaar op de klacht te geven. In tegenstelling tot de klachtbehandelaar maakte de wethouder daarvan geen gebruik.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

Het college van burgemeester en wethouders en de betrokken klachtbehandelaar deelden mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een punt aan te vullen.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. feiten

I. De totstandkoming van het wijkverkeersplan

I.1. De gemeenteraad van Epe stelde op 18 december 1998 een verkeersveiligheidsplan vast. In verband daarmee diende een wijkverkeersplan te worden opgesteld voor de wijken Berkenoord I en II en Vossenhoek, alle te Vaassen. De bewoners van deze drie wijken (verzoeker woont in de wijk Berkenoord I) zouden worden betrokken bij de planvorming.

I.2. In 2002 werd de procedure die moest leiden tot de vaststelling van het verkeersplan gestart. Door de gemeente werd een projectgroep ingesteld, alsmede een klankbordgroep waarin belanghebbende organisaties uit de wijken waren vertegenwoordigd. Het gehele planproces werd begeleid door het door de gemeente ingeschakelde Bureau voor Verkeerskundige Advisering (BVA). Tijdens een in april 2002 voor de bewoners van de genoemde wijken georganiseerde workshop gaf de wethouder Openbare Werken een toelichting op de plannen en op het proces. De wijkbewoners en andere belanghebbenden kregen de gelegenheid hun klachten, ideeën en mogelijke oplossingen naar voren te brengen. Op basis van de resultaten van deze workshop werd een aantal concept-maatregelen geformuleerd.

I.3. Op 19 juni 2002 organiseerde de gemeente een tweede workshop. De bewoners werden daarbij in de gelegenheid gesteld te reageren op de concept-maatregelen. De betrokken wethouder gaf tijdens deze workshop onder meer informatie over de verschillende mogelijkheden wat betreft de aan te brengen verkeersdrempels. Uit het verslag van deze workshop blijkt dat bewoners/belanghebbenden hebben voorgesteld op Berkenoord niet één stenen drempel maar twee gumatec-drempels te realiseren. Onder

het kopje “reacties gemeente Epe en BVA” staat in dit verslag het volgende:

“...De drempel op Berkenoord kan gewijzigd worden in twee gumatecs op Berkenoord, waarvan één drempel aangelegd kan worden ter hoogte van de Beukenoord/Elzenoord en de andere ten zuiden van de Berkensingel...”

Blijkens het bijbehorende kostenoverzicht ging BVA ook uit van twee gumatec-drempels op Berkenoord.

I.4. De projectgroep stelde op 3 juli 2002 de te nemen maatregelen vast. Daarbij werd op enkele punten afgeweken van de uitkomsten van de bijeenkomst van 19 juni 2002.

I.5. Op 12 juli 2002 stelde BVA het eindrapport “Wijkverkeersplan Vaassen; invoering 30 km/uur-zone in Vossenhoek en Berkenoord I & II” vast.

Ook uit dit rapport blijkt dat voor de Berkenoord in eerste instantie was gedacht aan één verkeersdrempel, maar dat naar aanleiding van de opmerkingen die tijdens de tweede workshop waren gemaakt, was voorgesteld twee drempels op de Berkenoord aan te leggen. In het rapport van BVA staat in dit verband het volgende:

“...Drempels

De drempel op de Berkenoord kan gewijzigd worden in twee gumatecs op de Berkenoord, waarvan één drempel aangelegd kan worden ter hoogte van de Beukenoord/Elzenoord en de andere ten zuiden van de Berkensingel...”

I.6. Het college van burgemeester en wethouders van Epe stelde op 25 september 2002 het pakket aan maatregelen vast overeenkomstig het rapport van BVA.

In de toelichting bij het daarbij behorende ambtelijke voorstel was aangegeven dat in het pakket aan maatregelen een wijziging was opgetreden met betrekking tot de drempels aan de Berkenoord. In verband met de slechte ondergrond zouden geen gumatec-drempels worden aangelegd, maar zouden de drempels in straatwerk worden uitgevoerd.

I.7. Het college van burgemeester en wethouders nam in verband met de te nemen maatregelen op 12 november 2002 een verkeersbesluit ingevolge de Wegenverkeerswet.

I.8. Verzoeker richtte zich bij brief van 15 november 2002 tot de raad van de gemeente Epe. Hij schreef de raad het volgende:

“...In de eerste helft van dit jaar is van gemeentewege een tweetal informatieavonden georganiseerd (...).Doel was de bewoners van de wijken Berkenoord I en II te informeren over de plannen van de gemeente om de verkeerssituatie in genoemde wijken veiliger te maken. Daarbij werd aan de bewoners de gelegenheid geboden tot inspraak over de te nemen verkeersmaatregelen. De opmerkingen van de bewoners zouden vervolgens met

behulp van een adviesbureau worden uitgewerkt tot een concreet plan, dat omstreeks oktober/november zou worden gepubliceerd. Omdat ik nieuwsgierig was over de verwerking van de commentaren, heb ik gisteren telefonisch contact opgenomen met de afdeling Openbare werken omtrent de te verwachten publicatiedatum. Van de betreffende medewerkster, (...), kreeg ik te horen dat deze datum nog niet bekend was, maar dat over de inhoud wel reeds een besluit was genomen. Hieraan was volgens haar echter geen bezwaarfase verbonden. Dit besluit zou dus reeds onherroepelijk vaststaan.

Indien dit juist mocht zijn, verbaast deze gang van zaken mij niet alleen zeer, ik wil hier ook uitdrukkelijk bezwaar tegen aantekenen.

Ten eerste omdat de informatie-avonden een informatief karakter droegen. Zij waren uitdrukkelijk (dit werd door wethouder (...) duidelijk aangegeven) slechts bedoeld om enerzijds de bewoners te informeren over de ideeën van de gemeente - ondersteund door een extern bureau - en anderzijds de reacties van de bewoners te vernemen.

Ten tweede omdat werd meegedeeld dat de reacties zouden worden verwerkt tot voorstellen. Na besluitvorming zou publicatie plaatsvinden. Eventuele bezwaren zouden daarna kunnen worden ingediend.

Indien er geen bezwaarfase zou worden gehanteerd, zou dit een ernstige aantasting zijn van de normale, democratische procedures, te weten besluitvorming - publicatie - bezwaarmogelijkheid. Aldus zou de belanghebbende burgers immers de mogelijkheid worden onthouden om na te gaan of de uiteindelijke voorstellen wel een correcte verwoording zijn van hetgeen zij tijdens de informatieavonden naar voren hebben gebracht.

Graag verneem ik uw standpunt in deze..."

I.9. Met de uitvoering van de maatregelen in de straat Berkenoord werd op 23 januari 2003 begonnen.

I.10. Verzoeker nam op 24 januari 2003 telefonisch contact op met de gemeente omdat hij zich afvroeg waarom met de werkzaamheden was begonnen voordat het vaststellingsbesluit was gepubliceerd en voordat zijn brief van 15 november 2002 was beantwoord.

I.11. Naar aanleiding van het telefonisch contact tussen verzoeker en de gemeente vond op 29 januari 2003 een gesprek plaats tussen enerzijds de betrokken wethouder en een medewerker van de gemeente en anderzijds verzoeker (zie verder onder B).

I.12. De gemeente publiceerde het wijkverkeersplan en het voor een deel van de daarin genoemde maatregelen vereiste verkeersbesluit op 4 februari 2003. Over de maatregelen die zouden worden getroffen, staat in de publicatie van de gemeente het volgende:

“...Berkenoord: gumatec-drempel (in straatwerk uitvoering) tussen zijwegen Berkensingel en Lindenoord, gumatec-drempel (in straatwerk uitvoering) tussen zijwegen Beukenoord en Elzenoord...”

Wat betreft het verkeersbesluit ging het om het instellen van een maximumsnelheid van 30 km/uur, om een tweetal parkeerverboden, om de aanleg van enkele voetgangersoversteekplaatsen, en om het laten vervallen van een voorrangsregeling en een parkeerverbod. In de publicatie van de gemeente was aangegeven dat tegen deze maatregelen binnen zes weken een bezwaarschrift kon worden ingediend.

I.13. Het college van burgemeester en wethouders deelde verzoeker in antwoord op zijn brief van 15 november 2002 en in aansluiting op het gesprek van 29 januari 2003 bij brief van 3 maart 2003 het volgende mee:

"...Uit uw schrijven blijkt dat de gelopen open planprocedure (de burgers een plan laten ontwikkelen) voor het wijkverkeersplan Berkenoord I&II en Vossenhoek, uw waardering krijgt. Het punt waarvoor u aandacht heeft gevraagd heeft vooral te maken met het hoe en wat na het opstellen van het Wijkverkeersplan, te weten de vaststelling door het college, het bekendmaken van deze vaststelling en de bezwarenprocedures welke voor de benodigde verkeersbesluiten doorlopen dienen te worden. Dit in relatie tot het feit dat u half januari 2003 constateerde dat reeds met de uitvoering van het maatregelenpakket uit het Wijkverkeersplan Berkenoord I&II en Vossenhoek was begonnen en uw brief van november 2002 nog niet was beantwoord.

Tijdens het gesprek is u duidelijk gemaakt dat het niet bekend maken c.q. het niet publiceren van de vaststelling van het Wijkverkeersplan en de verkeersbesluiten geen schoonheidsprijs verdient. Hoewel te laat ten opzichte van de reeds aangevangen werkzaamheden, is op 4 februari 2003 op de gemeentepagina een bekendmaking gepubliceerd. Het nog niet beantwoorden van uw schrijven lag in het feit dat de brief eerst geagendeerd is voor de raadsvergadering in december 2002 en daarna ter afdoening in handen gesteld van het college.

(...)

Ten aanzien van andere nog ter sprake gekomen onderwerpen een puntsgewijze reactie:

- (...)

- Wij zullen in de toekomst meer aandacht schenken aan het op tijd bekend maken van vastgestelde plannen welke evenals het Wijkverkeersplan via een open planproces tot stand zijn gekomen. Dit geldt ook voor de bijbehorende (verkeers)besluiten waartegen bezwaar kan worden gemaakt;

- Ter verbetering van de informatievoorziening omtrent de vertegenwoordiging van de wijk in een klankbordgroep, zal in de eerste contactmomenten met burgers meer informatie worden verstrekt met betrekking tot de samenstelling van een klankbordgroep. Dergelijke voorinformatie maakt het mogelijk om vóór de eerste workshopavond inzicht te krijgen in de vraag of men zich middels een organisatie of commissie vertegenwoordigd voelt. Tevens krijgt men zo meer kans om hier (aanvullend) op te reageren..."

I.14. Verzoekers brief van 15 november 2002 werd op 1 april 2003 besproken in een openbare vergadering van de gemeentelijke commissie Wonen en Ruimte.

(zie verder onder B.)

I.15. Bij brief van 18 juni 2003 deelde de griffier van de commissie Wonen en Ruimte in reactie op een telefonisch door verzoeker gestelde vraag mee, dat uit navraag bij de politie was gebleken dat er geen resultaten van relevante snelheidsmetingen in verzoekers woonomgeving bekend waren. De griffier voegde daar nog aan toe dat de betrokken wethouder dat in de vergadering van de commissie Wonen en Ruimte van 3 juni 2003 mondeling aan de leden van die commissie had meegedeeld.

II. Klachtprocedure

II.1. Bij brief van 17 april 2003 diende verzoeker bij de gemeente Epe een klacht in over de betrokken wethouder. De inhoud van zijn klachtbrief luidt als volgt:

"...1. De (betrokken wethouder; N.o.) heeft diverse verkeersmaatregelen zoals genoemd in het wijkverkeersplan doen uitvoeren, ondanks de wetenschap dat er tegen het verkeersplan bezwaar is aangetekend. De (betrokken wethouder; N.o.) is daarbij dermate onzorgvuldig voortvarend geweest, dat zowel de belangen van burgers als een goede procesgang zijn geschaad.

2. De (betrokken wethouder; N.o.) heeft een voorstelling van zaken gegeven die niet overeenkomt met de feiten. Daardoor heeft hij zowel de burgers als de leden van de commissie Wonen en Ruimte aanleiding gegeven tot het trekken van verkeerde conclusies..."

II.2. Verzoeker werd op 4 juli 2003 in de gelegenheid gesteld zijn klacht toe te lichten op een hoorzitting van de gemeente Epe. De hoorzitting werd voorgezeten door de betrokken klachtbehandelaar. In het verslag van deze hoorzitting staat het volgende:

"...(Verzoeker; N.o.) zegt (...) Het gaat om de uitvoering van de werkzaamheden in de straat Berkenoord. In het eerste plan was sprake van 1 stenen drempel. De bewoners waren voorstander van gumatec drempels. Het was dan mogelijk om twee drempels aan te leggen. In de eerste workshop is met de gemeente overeenstemming bereikt over twee drempels. 1 stenen drempel kost € 5000; 2 gumatec drempels kosten 2x € 2000 = € 4000.

Dat leverde de gemeente een voordeel op van € 1000.

Maar er zijn twee stenen drempels gemaakt. Dit is in afwijking van de afspraken met de bewoners. Het is wel in de klankbordgroep besproken, maar daarin zitten geen bewoners. In de tweede workshop zijn er twee gumatec drempels gepresenteerd, in de uitvoering zijn er twee stenen drempels gemaakt.

(Betrokken klachtbehandelaar; N.o.): u bent van mening dat dat naar de bewoners teruggekoppeld had moeten worden.

(Verzoeker; N.o.): Ja, er is geen afspraak gemaakt voor een evt. derde workshop.

(Betrokken klachtbehandelaar; N.o.): de gemeente zegt dat er sprake is van een kleine wijziging en u bent van mening dat er sprake is van een principiële keuze.

(Verzoeker; N.o.): Ook technisch is er niet sprake van een kleine wijziging. De demping van geluid is heel anders.

(De betrokken klachtbehandelaar; N.o.) vraagt wat hier de rol van (de betrokken wethouder; N.o.) is geweest.

(Verzoeker; N.o.) meent dat (de betrokken wethouder; N.o.) de procedure niet goed heeft bewaakt. Tijdens de workshops heeft (de betrokken wethouder; N.o.) nauwkeurig aangegeven wat de eigenschappen van gumatec waren terwijl hij tijdens de commissievergadering zei de eigenschappen van gumatec niet precies te kennen. Hij constateert een verschil tussen de informatie tijdens de workshops en de commissievergadering. Het is misleidend...”

II.3. De betrokken wethouder werd op 1 augustus 2003 gehoord. In het verslag van deze hoorzitting, die eveneens werd voorgezeten door de betrokken klachtbehandelaar, staat het volgende:

“...(De betrokken wethouder; N.o.) zegt de indruk te hebben dat (verzoeker; N.o.) zich niet vertegenwoordigd voelde in de klankbordgroep. Hij zat er zelf niet in. Er zijn twee workshops gehouden en 1 extra in de Molukse wijk. Deze waren inventariserend. Daarna heeft de klankbordgroep het voorstel opgesteld. Het plan is vervolgens aan de bewoners gepresenteerd. Over het plan was overeenstemming met de bewoners, maar er is uitdrukkelijk bij gezegd dat er op details zou kunnen worden afgeweken. (...) (De betrokken klachtbehandelaar; N.o.): dat is een belangrijk onderdeel van de klacht van (verzoeker; N.o.).

(De betrokken wethouder; N.o.): heeft de indruk dat het misverstand t.a.v. gumatec is dat gumatec als soortnaam is gebruikt. Het gaat dan om een soort drempel waar fietsers langs heen kunnen fietsen. Niet noodzakelijkerwijs een rubber drempel.

(...)

(De betrokken klachtbehandelaar; N.o.) zegt dat er ook onduidelijkheid was over metingen. Men denkt aan snelheidsmetingen.

(De betrokken wethouder; N.o.) zegt dat hij naar aanleiding van de commissievergadering op 1 april 2003 bij de politie navraag heeft laten doen naar gegevens over snelheidsmetingen. Bij de politie bleken geen gegevens te zijn van snelheidsmetingen van de laatste vier jaar. In de rapportage van 1998 staan vele pagina's met meetgegevens. Die meetgegevens zegt hij te hebben bedoeld.

(...)

(De betrokken klachtbehandelaar; N.o.) vat samen: er is inderdaad verwarring ontstaan omtrent het gebruik van het woord gumatec. Tevens is er onduidelijkheid ontstaan over de metingen.

(De medewerker van de gemeente die het verslag heeft opgesteld; N.o.) zegt dat een onderdeel van de klacht van (verzoeker; N.o.) zich ook richt op het feit dat (de betrokken wethouder; N.o.) tijdens een bijeenkomst gedetailleerd inging op de vorm, inhoud etc. van gumatec drempels en dat later tijdens de commissievergadering niet meer wist.

(De betrokken wethouder; N.o.) zegt dat de opmerkingen over vorm, inhoud etc. betrekking hadden op de rubberen "paddestoelen" die in enkele wijken zijn gebruikt. Hij merkt tenslotte op dat de werkzaamheden weliswaar zijn gestart en voor een deel al zijn uitgevoerd, maar dat de drempels in afwachting van de procedures voorlopig uit het werk zijn gehaald..."

II.4. Op 23 augustus 2003 stuurde de klachtbehandelaar van de gemeente Epe zijn rapport met betrekking tot verzoekers klacht naar verzoeker, naar de betrokken wethouder en naar het college van burgemeester en wethouders. Dit rapport bevat een uitvoerige weergave van de bevindingen van de klachtbehandelaar. Deze worden gevolgd door een beschrijving van de normen waaraan is getoetst en vervolgens door de overwegingen, de beoordeling en de conclusie van de klachtbehandelaar.

Deze luiden als volgt:

"...Overwegingen

In deze zaak over de wijkverkeersplannen voor Berkenoord I&II en Vossenhoek is er in zoverre een complicerende factor dat er door (verzoeker; N.o.) zowel een bezwaarschrift is ingediend als een klacht. Zoals eerder aangegeven zijn deze zaken gescheiden behandeld. Dat houdt in dat in het kader van de klachtenbehandeling niet meer kan worden ingegaan op de aspecten die bij de behandeling van het bezwaarschrift al aan de

orde zijn geweest. Niettemin zijn die aspecten wel van belang voor een goed inzicht in de aspecten die de kern van de klacht uitmaken zodat een overzicht als hierboven noodzakelijk is om de context van de klacht goed helder te krijgen. De klachtenbehandelaar kan derhalve wel verwijzen naar de in de bezwaarprocedure behandelde aspecten maar kan daar geen eigen oordeel over geven.

Van belang is daarom vast te stellen welke elementen van de zaak in dit geval wèl tot het domein van de klachtenbehandelaar behoren. Ik neem daarvoor de formulering van de klacht als uitgangspunt.

Het eerste deel van de klacht:

1. (De betrokken wethouder; N.o.) heeft diverse verkeersmaatregelen zoals genoemd in het wijkverkeersplan doen uitvoeren ondanks de wetenschap dat er tegen het verkeersplan bezwaar is aangetekend. (De betrokken wethouder; N.o.) is daarbij dermate onzorgvuldig voortvarend geweest dat zowel de belangen van burgers als van een goede procesgang zijn geschaad.

Uit de behandeling van het bezwaar, waaronder begrepen het advies van de Commissie bezwaarschriften en het B&W besluit van 19 augustus, blijkt dat aan dit deel van de klacht het misverstand ten grondslag ligt als zouden ook alle feitelijke handelingen voor bezwaar vatbaar zijn. Het college kon in beginsel zijn gang gaan bij de uitvoering van de verkeersmaatregelen voor zover deze tot de feitelijke handelingen behoren. Welke maatregelen dat zijn blijkt duidelijk uit de uitspraak van de voorzieningenrechter zodat ik daarnaar verwijs. B&W hebben in hun nieuwe besluit op bezwaar terecht vastgesteld dat deze feitelijke handelingen niet vatbaar zijn voor bezwaar en dat het bezwaar daarom in zoverre als niet-ontvankelijk moet worden gekwalificeerd.

De rol van (de betrokken wethouder; N.o.) als wethouder kan in dit verband slechts als marginaal worden aangeduid. De beslissing tot uitvoering zijn immers besluiten van het college en niet van de individuele portefeuillehouder. Wat de invloed van de wethouder op die besluitvorming ook is geweest, hem kan in het kader van de klachtenbehandeling naar mijn mening niet worden verweten dat hij als individuele wethouder onzorgvuldig voortvarend geweest is. De belangen van de burgers kunnen daarvoor naar mijn inzicht ook niet geschaad zijn, derhalve kan ook (verzoeker; N.o.) niet in zijn belang zijn geschaad. Ook de goede procesgang kan daardoor niet zijn geschaad, er was immers geen procesgang op die feitelijke handelingen mogelijk.

Ik sluit daarom ook uit dat daarin een onfatsoenlijke handelen of nalaten van (de betrokken wethouder; N.o.) zou kunnen worden gezien en kom daarom toetsend aan categorie A als hierboven aangegeven (dit betreft het criterium "correcte bejegening"; N.o.) tot de overweging dat het eerste deel van de klacht niet kan leiden tot de constatering dat (de betrokken wethouder; N.o.) onfatsoenlijk zou hebben gehandeld. Voor zover de klacht niet

als tegen (de betrokken wethouder; N.o.), maar tegen het college als geheel gericht zou moeten worden gezien, geldt naar mijn mening hetzelfde.

Er is slechts één element waarin naar mijn mening eventueel een onzorgvuldig handelen van het college kan worden gezien. Dat betreft het aanvangen met de werkzaamheden voordat er publicatie heeft plaatsgevonden van de uitkomst van het open planproces. Daarbij toets ik aan categorie C als hierboven aangegeven (het criterium "actieve informatieverstrekking en correspondentie"; N.o.).

Ik ben van mening dat het open planproces pas is afgerond wanneer de betrokken bewoners kennis hebben kunnen nemen van het eindresultaat. Zo'n open planproces moet naar mijn opvatting een duidelijk begin en een duidelijk gemarkeerd einde hebben. Naar mijn mening hebben bewoners er recht op te weten wat er met hun inbreng is gedaan en hoe en waarom er in het laatste traject van het planproces nog is afgeweken van de bij hen als laatste bekende voornemens. De bewoners hebben er bovendien belang bij te weten wanneer en waar delen van hun wijk "op de schoffel gaan".

Met andere woorden: het einde van een open planproces behoort naar mijn mening, toetsend aan categorie C, te worden afgesloten met een actieve informatieverstrekking naar de betrokkenen.

Ik constateer dat dat in dit geval heeft ontbroken en kwalificeer dat als het niet-zorgvuldig afwerken van het planproces.

B&W hebben overigens ook zelf al die conclusie getrokken in hun antwoordbrief van 3 maart 2003 aan (verzoeker; N.o.) door op te merken dat de late publicatie van de vaststelling van het verkeersplan en de verkeersbesluiten geen schoonheidsprijs verdient. Ook heeft (de betrokken wethouder; N.o.) in het gesprek op 29 januari daarvoor excuses aangeboden. Rechtstreekse belangen zijn echter naar mijn mening door de late publicatie niet geschaad. De late publicatie van de verkeersbesluiten heeft immers uitsluitend tot gevolg gehad dat voor de onderdelen van het plan waartegen bezwaar kon worden gemaakt de bezwarentermijn pas later begon te lopen dan mogelijk zou zijn geweest.

Voor zover het late publiceren van het verkeersplan onzorgvuldig was naar de bewoners van de wijk, in ieder geval die bewoners die aan het open planproces hebben bijgedragen, is dat ook onzorgvuldig ten opzichte van (verzoeker; N.o.) die als één van de bewoners heeft deelgenomen aan het proces. Ik kan daarin echter niet een specifiek op hem betrekking hebbende onfatsoenlijke handeling in de zin van de klachtenverordening zien.

2. (De betrokken wethouder; N.o.) heeft een voorstelling van zaken gegeven die niet overeenkomt met de feiten. Daardoor heeft hij zowel burgers als de leden van de commissie Wonen en Ruimte aanleiding gegeven tot het trekken van verkeerde conclusies.

De klacht van (verzoeker; N.o.) gaat in dit tweede onderdeel over drie punten:

- a) De vraag of de herhaaldelijk door de wethouder gebezigde stelling dat de bewoners hebben ingestemd met het plan juist is;
- b) De vraag of de wethouder op laakbare wijze gebruik heeft gemaakt van verschillende betekenissen van de term "Gumatecdrempel", of - in de commissievergadering van 1 april 2003 - selectief geheugenverlies heeft voorgewend ten aanzien van de vraag wat een Gumatecdrempel is. (De woorden "selectief geheugenverlies" zijn een vertaling van mij van de door (verzoeker; N.o.) gebezigde bewoordingen).
- c) De vraag of de wethouder laakbaar onduidelijk is geweest in het gebruik van het woord "metingen".

Ad a)

Ten aanzien van het eerste punt ben ik van mening dat bij toetsing aan de categorieën A en C van de klachtennormen geen sprake kan zijn van onfatsoenlijk handelen door (de betrokken wethouder; N.o.). Naar mijn opvatting kan een open planproces zoals de gemeente dat heeft ingezet om met de inbreng van bewoners tot een plan van verkeersmaatregelen te komen nooit leiden tot een voor alle - deelnemende - bewoners in alle opzichten tevredenstellend eindresultaat. Hier komt het "NIMBY-effect" om de hoek kijken. Een drempel voor je eigen deur is niet prettig. Ook als dat de meest doelmatige plek is zullen vrijwel alle bewoners die toch liever enkele huizen - of straten - verderop wensen. In dat licht kon (de betrokken wethouder; N.o.) naar mijn mening stellen dat de bewoners hadden ingestemd met de te nemen maatregelen. Het moet zowel voor (verzoeker; N.o.) als voor de commissieleden duidelijk zijn geweest dat die stelling inhoudt dat de meerderheid van de op de laatste workshop aanwezige bewoners met het plan zoals het er toen lag instemde. Daarin zie ik dus geen onfatsoenlijk handelen van (de betrokken wethouder; N.o.) ten opzichte van (verzoeker; N.o.). Het door (verzoeker; N.o.) ervaren gevoel dat de wethouder door deze stellingname op laakbare wijze afstand nam van zijn eigen opvatting kan ik niet onderschrijven.

(...)

ad b)

Aan het tweede punt heb ik in mijn gesprek met (de betrokken wethouder; N.o.) uitdrukkelijk aandacht besteed. Het is moeilijk of onmogelijk om een oordeel over deze vraag, waarover de beide betrokkenen verschillend blijven denken, geheel op objectieve feiten te baseren. De verslagen van de workshops geven daarover geen uitsluitend en noch van de workshops noch van de commissievergadering zijn bandopnamen beschikbaar. Ik moet daarom afgaan op wat ik in de beschikbare stukken kan lezen en wat ik in mijn gesprekken met (de verzoeker; N.o.) en (de betrokken wethouder; N.o.) heb gehoord.

Dat, gevoegd bij mijn persoonlijke indrukken en ervaring, leidt mij tot de slotsom dat met een redelijke interpretatie van feiten en indrukken niet anders te constateren valt dan dat er hoogstwaarschijnlijk slechts sprake is van een klassiek geval van "langs-elkaar-heen-praten".

Het is een bekend gegeven dat dit kan gebeuren in situaties waarbij de belangentegenstelling groot is en de beeldvorming zich heeft vastgezet in het geheugen van de opponenten. (Verzoeker; N.o.) houdt vast aan een letterlijke interpretatie van het woord "Gumatecdrempel" als een zeer bepaald type drempel gemaakt van een zeer bepaald materiaal, terwijl (de betrokken wethouders; N.o.) vasthoudt aan zijn uitleg dat hij het woord heeft gebruikt als aanduiding van een bepaalde soort drempel met een bepaalde vorm, die in verschillende materialen kan worden uitgevoerd. (Verzoeker; N.o.) kan daardoor vasthouden aan zijn opvatting dat er een principiële wijziging in het plan is aangebracht na de laatste workshop en (de betrokken wethouder; N.o.) kan volhouden dat die wijziging van ondergeschikt belang was. Daardoor kon (de betrokken wethouder; N.o.) volhouden dat er instemming was van de bewoners met het plan terwijl (verzoeker; N.o.) van het tegendeel uitgaat.

De commissie voor beroep- en bezwaarschriften heeft al in haar advies aangegeven deze wijzigingen in het plan niet als een principieel verschil te zien.

(...)

ad c)

Ten aanzien van de vraag of (de betrokken wethouder; N.o.) bij verschillende gelegenheden het woord "metingen" al dan niet bewust, maar wel op laakbare wijze gebruikt, merk ik op dat daarover kennelijk verwarring bestaat. Mijns inziens is het echter nauwelijks van belang of het nu om snelheidsmetingen gaat - wat (verzoeker; N.o.) kennelijk voorstaat - of om een ander soort meting.

Ik begrijp de redenering van (verzoeker; N.o.) aldus dat hij stelt dat (de betrokken wethouder; N.o.) doet alsof er snelheidsmetingen ten grondslag liggen aan het plan terwijl dat niet zo is. Heeft (verzoeker; N.o.) daarin gelijk dan, aldus zijn redenering, zou een grondslag voor het nemen van maatregelen wegvallen en zou de gemeente deze niet kunnen uitvoeren.

De wethouder voert aan dat hij bedoeld heeft op de vele metingen zoals die in het rapport stonden dat ten grondslag ligt aan het besluit van de gemeenteraad van 1998.

Uitgaande van een doelmatigheidsredenering merk ik op dat het m.i. irrelevant is om welk soort "meting" het gaat. Het gaat in het verkeer immers vooral om ervaren gedrag, ook wanneer dat niet (geheel) door objectieve meetgegevens wordt bevestigd. Verder is het naar mijn mening algemeen bekend dat te hard rijden in woonwijken gevaarlijk is, vooral

voor kinderen die nu eenmaal niet onder alle omstandigheden uitkijken voordat ze de straat op schieten vanuit een zijstraat of gang. Ook een snelheid van 30 km. per uur kan dan al te snel zijn om nog tijdig te kunnen remmen. In dat verband valt vaak het woord "ongevalsmetingen". Strikt genomen wordt daarbij niets gemeten maar wordt er geteld hoeveel ongevallen er gebeuren en op welke plaats. Het is meer statistiek dan concreet meten.

Wat daar verder ook van zij, naar mijn opvatting kan men verkeersremmende maatregelen even goed onderbouwen met snelheidsmetingen als met ongevalsstatistieken. (De betrokken wethouder; N.o.) heeft daarom naar mijn mening over "metingen" kunnen spreken zonder dat dit een laakbaar gebruik van het woord inhield.

In het kader van deze klachtbehandeling kom ik voor de punten ad b) en ad c), toetsend aan de categorieën A en C, tot de conclusie dat er geen sprake is geweest van bewuste misleiding of verkeerde voorstelling van zaken, ook al geeft (verzoeker; N.o.) aan dat als zodanig te hebben ervaren.

Ik kan daarom niet de conclusie trekken dat (verzoeker; N.o.) persoonlijk onfatsoenlijk behandeld is of bewust onjuist is geïnformeerd.

(...)

Beoordeling

Ten aanzien van het eerste deel van de klacht:

1. (De betrokken wethouder; N.o.) heeft diverse verkeersmaatregelen zoals genoemd in het wijkverkeersplan doen uitvoeren ondanks de wetenschap dat er tegen het verkeersplan bezwaar is aangetekend. (De betrokken wethouder; N.o.) is daarbij dermate onzorgvuldig voortvarend geweest dat zowel de belangen van burgers als van een goede procesgang zijn geschaad

Uit de bevindingen en de daaraan door mij gekoppelde overwegingen blijkt dat ik van oordeel ben dat in het algemeen gesproken publicatie van het definitieve resultaat van een open planproces moet plaatsvinden voordat met de uitvoeringen van de daarin opgenomen maatregelen wordt begonnen.

In dit concrete geval is dat niet geschied en dat is niet zorgvuldig ten opzichte van die bewoners die aan het open planproces hebben bijgedragen. Dit treft (verzoeker; N.o.) in zoverre dat hij één van de bewoners was die aan het open planproces hebben bijgedragen.

Het door mij als onzorgvuldig (en dus in potentie onfatsoenlijk) gekwalificeerde handelen - de te late publicatie - kan niet achteraf worden goedge maakt. Wel is het mogelijk daarvoor

op fatsoenlijke wijze excuses aan te bieden. (De betrokken wethouder; N.o.) heeft naar zijn zeggen in zijn gesprek met (verzoeker; N.o.) van 29 januari 2003 excuses aangeboden voor de te late publicatie en het college heeft dat in haar brief van 3 maart 2003 aan (verzoeker; N.o.) (zij het in minder ruitelijke bewoordingen: "het verdient niet de schoonheidsprijs") nog eens bevestigd.

In het licht van de verordening klachtenbehandeling en de in het jaarverslag over 2002 ontwikkelde klachtnormen zie ik daarom geen aanleiding tot het uitspreken van een expliciet negatief oordeel over het handelen van (de betrokken wethouder; N.o.) of het college van B&W.

Het geheel van handelen van zowel (de betrokken wethouder; N.o.) als wethouder als van het college van B&W kan ik daarom niet als onfatsoenlijk handelen kwalificeren.

Ten aanzien van het tweede deel van de klacht:

2. (De betrokken wethouder; N.o.) heeft een voorstelling van zaken gegeven die niet overeenkomt met de feiten. Daardoor heeft hij zowel burgers als de leden van de commissie Wonen en Ruimte aanleiding gegeven tot het trekken van verkeerde conclusies.

Uit de bevindingen en de daaraan door mij gekoppelde overwegingen leid ik af dat er binnen het domein van mijn bevoegdheid geen sprake is van als onfatsoenlijk te kwalificeren handelen of nalaten. Er is naar mijn mening duidelijk sprake van - in dit geval verregaand - langs elkaar heen praten vanuit vooraf ingenomen stellingen. Dat is te betreuren maar niet als onfatsoenlijk te beschouwen.

Hoewel het gevoel van (verzoeker; N.o.) daarover moet worden erkend, acht ik de stellingname en het woordgebruik van (de betrokken wethouder; N.o.) in de commissie - dus binnen het politieke domein - ten opzichte van (verzoeker; N.o.) tegen de achtergrond van de klachtenverordening en de klachtnormen niet van zodanige aard dat zij daardoor alsnog binnen het bereik van mijn bevoegdheid als klachtenbehandelaar zouden komen te vallen.

Het theoretische geval dat in de commissie door een politicus bewoordingen worden gebruikt die bewust in duidelijk beledigende zin rechtstreeks tot een - al dan niet aanwezige - derde van buiten het politieke domein zijn gericht (in welk geval ik mij in beginsel wel bevoegd acht), doet zich hier naar mijn mening dus niet voor.

Voorzover de klacht ziet op de onderlinge verhouding tussen de wethouder en de commissie acht ik mij onbevoegd een uitspraak te doen omdat deze verhouding geheel binnen het politieke domein ligt.

Conclusie

Met betrekking tot het eerste deel van de klacht:

1. (De betrokken wethouder; N.o.) heeft diverse verkeersmaatregelen zoals genoemd in het wijkverkeersplan doen uitvoeren ondanks de wetenschap dat er tegen het verkeersplan bezwaar is aangetekend. (De betrokken wethouder; N.o.) is daarbij dermate onzorgvuldig voortvarend geweest dat zowel de belangen van burgers als van een goede procesgang zijn geschaad

trek ik de volgende conclusie:

De gevolgde procedure is in beginsel niet in alle opzichten zorgvuldig geweest ten opzichte van de deelnemers aan het open planproces.

Aan (verzoeker; N.o.) als één van de betrokken bewoners zijn persoonlijk excuses aangeboden.

De gedragingen van (de betrokken wethouder; N.o.) als wethouder en van het college van B&W zijn, als geheel gezien, ten opzichte van (verzoeker; N.o.) niet onbehoorlijk.

Met betrekking tot het tweede deel van de klacht:

2. *(De betrokken wethouder heeft een voorstelling van zaken gegeven die niet overeenkomt met de feiten. Daardoor heeft hij zowel burgers als de leden van de commissie Wonen en Ruimte aanleiding gegeven tot het trekken van verkeerde conclusies*

trek ik de volgende conclusie:

De gedragingen van (de betrokken wethouder; N.o.) ten opzichte van (verzoeker; N.o.) zijn behoorlijk.

Voor zover de klacht ziet op de verhouding tussen (de betrokken wethouder; N.o.) als wethouder en de leden van de commissie Wonen en Ruimte verklaar ik mij onbevoegd..."

De klachtbehandelaar besloot zijn rapport met de opmerking dat hij ervan had afgezien een aanbeveling aan zijn conclusies te verbinden aangezien het college zelf al had geconstateerd dat de eindresultaten van het planproces eerder gepubliceerd hadden moeten worden.

II.5. Bij brief van 4 september 2003 reageerde verzoeker op het rapport van de klachtbehandelaar. Hij stelde het volgende:

"...Hoewel ik mij meen te herinneren dat u aan het eind van ons gesprek op 4 juli 2003 aangaf dat u het rapport eerst naar mij zou zenden om te bezien of alles correct was

weergegeven, maak ik uit de begeleidende brief op dat u het rapport nu reeds naar het college van burgemeester en wethouders hebt gezonden. Dit is met name jammer, omdat het rapport inderdaad een aantal onjuistheden/verkeerde interpretaties bevat..."

Vervolgens ging verzoeker uitvoerig in op een aantal punten uit het rapport van de klachtbehandelaar.

Verzoeker stuurde zijn brief ook aan het college van burgemeester en wethouders.

II.6. De klachtbehandelaar deelde bij brief van 11 september 2003 het volgende mee aan verzoeker:

"...Ik wil graag een misverstand rechtzetten dat is ontstaan en dat niet onduidelijk mag blijven.

U veronderstelt blijkens uw brief dat de toezegging over toezending betrekking had op het rapport dat ik aan het college zou uitbrengen. Dat is niet het geval. Ik heb u, zoals gebruikelijk, toegezegd dat u het verslag van ons gesprek toegezonden zou krijgen en dat u eventueel zou kunnen reageren wanneer u van mening zou zijn dat het verslag onjuist was.

Die toezegging heb ik zeker niet gedaan ten aanzien van het rapport dat ik aan het college zou uitbrengen. Dat is namelijk niet gebruikelijk en dat zou ook onjuist zijn.

Het rapport is immers bedoeld als een advies aan het college.

Als klachtenbehandelaar behoor ik onpartijdig te adviseren en de inhoud van het rapport komt geheel voor mijn rekening. Inzage of het leveren van commentaar op de (concept-) inhoud daarvan door één der betrokkenen behoren daarom terecht niet tot de procedure.

Ten aanzien van de overige inhoud van uw brief merk ik nog slechts op dat één van de taken van de klachtenbehandelaar bestaat uit een zo goed mogelijke waardering van de feitelijke gegevens in de context zoals die zich voordoet.

Het is daardoor mogelijk dat over die waardering verschillend wordt gedacht. Kennelijk doet zich dat in dit geval voor, met name ten aanzien van de vraag wat nu wezenlijke afwijkingen van het plan zijn. Het spijt mij dat mijn rapport u niet overtuigt.

Navraag bij het secretariaat leverde op dat mijn advies inmiddels ter besluitvorming aan het college is aangeboden en dat uw brief in kopie aan het dossier is toegevoegd.

Ik neem aan dat u zeer binnenkort zult vernemen wat het college er van vindt..."

II.7. Het college van burgemeester en wethouders stuurde op 17 september 2003 een afsluitende brief aan verzoeker. De inhoud van die brief luidt als volgt:

“...Wij hebben (...) uw brief van 4 september (...) ontvangen, waarbij u reageert op het rapport van de klachtenbehandelaar. Onze indruk is dat er tussen uw wijze van zien en de opvattingen die de klachtenbehandelaar in zijn rapport heeft neergelegd kennelijk verschillen blijven bestaan die in overwegende mate voortvloeien uit verschil in waardering van feiten en omstandigheden. Hoewel het college uw zienswijze respecteert, heeft het college er onvoldoende aanleiding in gevonden om het onderzoek te heropenen.

Het vorenstaande is voor het college aanleiding geweest om de conclusies van de gemeentelijke klachtenbehandelaar te onderschrijven.

Zoals de klachtenbehandelaar in zijn rapport terecht opmerkt zullen wij in de toekomst in soortgelijke situaties, voorafgaand aan de concrete uitvoering van werkzaamheden tot publicatie van onze besluitvorming overgaan.

Wij hopen hiermee uw klacht naar tevredenheid te hebben behandeld...”

III. Bezwaarprocedure

III.1. Verzoeker maakte gebruik van de mogelijkheid bezwaar te maken tegen het verkeersbesluit van de gemeente Epe, zoals dat op 4 februari 2003 was gepubliceerd (zie onder I.12.). Hij diende op 14 februari 2003 een bezwaarschrift in bij het college van burgemeester en wethouders.

III.2. Het bezwaarschrift van verzoeker werd op 26 juni 2003 behandeld in een vergadering van de commissie voor de Bezwaar- en Beroepschriften van de gemeente Epe. Op eveneens 26 juni 2003 bracht deze commissie advies uit aan het college van burgemeester en wethouders.

In dit advies staat het volgende:

“...Bij het opstellen van het wijkverkeersplan zijn behalve bewoners ook maatschappelijke organisaties, politie en brandweer betrokken geweest. In de klankbordgroep zaten ook vertegenwoordigers vanuit de wijk. De commissie gaat er daarom vanuit dat de klankbordgroep voor de wijk kon spreken, er rekening mee houdend dat ook via een open-plan proces het nooit iedereen naar de zin gemaakt kan worden.

Op 19 juni 2002 is in een tweede bijeenkomst het ontwerpplan voorgelegd aan de bewoners van de wijk, met de mogelijkheid om te reageren en instemming van de maatregelen te vragen. Dit heeft geleid tot kleine aanpassingen.

Nadien is als gevolg van de kwaliteit van het aanwezige asfalt in o.a. de Berkenoord besloten niet de Gumatecdrempels aan te leggen, maar betonnen drempels. Deze wijziging is op dat moment niet gecommuniceerd naar de bewoners van de wijk, maar alleen voorgelegd aan de klankbordgroep waarin geen individuele burgers zitting hebben.

(...)

De aanleg van drempels betreft echter een feitelijke handeling, waartegen in principe niet de mogelijkheid van bezwaar openstaat.

(...) Het feit dat in plaats van een Gumatecdrempel uiteindelijk is besloten om betonnen drempels aan te leggen maakt niet dat tegen de aanleg van deze drempels bezwaar kan worden gemaakt.

(...)

Zoals eerder al aangegeven is pas nadat met de uitvoering van het wijkverkeersplan is begonnen op 23 januari 2003, bekendgemaakt welke maatregelen zijn genomen. Ook toen pas wisten buurtbewoners die wel bij de workshops waren geweest, dat de feitelijke uitvoering van de drempels zou verschillen van de gepresenteerde. De commissie geeft u daarom ten overvloede in overweging om in het vervolg bij soortgelijke projecten intensiever en eerder naar de burger toe te communiceren welke maatregelen worden genomen...”

III.3. Het college van burgemeester en wethouders nam op 29 augustus 2003 een beslissing op verzoekers bezwaarschrift van 14 februari 2003. Voor zover verzoekers bezwaar was gericht tegen de verlaging van de maximumsnelheid op de Elspeterweg werd dit bezwaar ongegrond verklaard. Het bezwaar werd niet-ontvankelijk verklaard voor zover dat was gericht tegen de verkeersdrempels. In dat verband overwoog het college het volgende:

“...Wij zijn met de voorzieningenrechter van mening dat de aanleg van de drempels een feitelijke handeling betreft waar geen bezwaar tegen mogelijk is. Voor de mogelijkheid van bezwaar is namelijk vereist dat het gaat om een besluit in de zin van artikel 1:3 Awb en een feitelijke handeling valt niet onder dit besluitbegrip. Dat de uitvoering van de drempels afwijkt van datgene wat tijdens de tweede workshop is gepresenteerd maakt dit niet anders.

(...)

In plaats van Gumatecdempels is gekozen voor betonnen drempels met dezelfde hoogte als Gumatecdrempels. Fietsers kunnen langs de drempel fietsen. De betonnen drempels zijn wel breder dan Gumatecdrempels en hebben daardoor een beter snelheidsremmend effect voor grote personenauto's zoals Jeeps...”

Verzoeker maakte geen gebruik van de mogelijkheid tegen dit besluit van het college van burgemeester en wethouders in beroep te gaan bij de sector bestuursrecht van de rechtbank te Zutphen.

B. Standpunt verzoeker

Het standpunt van verzoeker is weergegeven onder Klacht. Met betrekking tot het gesprek dat hij op 29 januari 2003 had gevoerd met onder andere de betrokken wethouder (zie onder A.I.11.), stelde hij in zijn verzoekschrift van 14 september 2004 het volgende:

“...Wat betreft de afwijkingen van de uitvoering ten opzichte van het met de bewoners overeengekomen plan, merkte (de betrokken wethouder; N.o.) op dat de afwijkingen besproken waren met de klankbordgroep. Tijdens het gesprek bleek echter, dat daarin de eigenaar-bewoners *niet* waren vertegenwoordigd (en dus ook niet op de hoogte waren gesteld van de wijzigingen). Noch zijn verzuim om dit tijdens de workshops te vermelden, noch het feit dat er geen publicatie van de wijzigingen was geweest - waardoor een fors deel van de belanghebbende bewoners onkundig was gebleven - achtte hij voldoende relevant...”

Wat betreft de openbare vergadering van de commissie Wonen en Ruimte van 1 april 2003 (zie onder A.I.14.) stelde verzoeker in zijn verzoekschrift het volgende:

“...In deze commissievergadering waren de diverse politieke fracties aanwezig, evenals (de betrokken wethouder; N.o.). Ook in deze bijeenkomst verwees (de betrokken wethouder; N.o.) naar ‘metingen door de politie’ en ‘overeenstemming met het plan’. Ondanks dat ik hem ter plekke corrigeerde, onder verwijzing naar het gesprek van 29 januari 2003, hield hij vol dat het om snelheidsmetingen ging. Op de vraag van de diverse fracties naar de rapportages van die metingen, moest hij het antwoord schuldig blijven. Omdat dit bevreemding wekte (te meer daar (de betrokken wethouder; N.o.) had gesteld dat de metingen een belangrijke grond waren voor het nemen van de verkeersmaatregelen), verlangden zij daarop eenparig dat hij die rapporten ter inzage zou verstrekken. Dit zegde hij hun toe.

Naar aanleiding van een vraag uit de commissie over gumatec drempels, antwoordde (de betrokken wethouder; N.o.) dat hij eigenlijk niet precies wist wat gumatec drempels qua materiaal en/of vorm voorstelden.

Toen ik geruime tijd later, nl. op 2 juni 2003, via de secretaris van de commissie informeerde naar de rapporten, gaf (de betrokken wethouder; N.o.) als reactie dat hij had vergeten die op te vragen, maar dat hij dit alsnog zou doen. Reeds de volgende dag deelde de secretaris mij schriftelijk mee dat genoemde rapporten niet bestonden (zie onder A.I.15.; N.o.).

In reactie op het verslag van bevindingen liet verzoeker voorts nog weten dat de drempels in de straat Berkenoord hoger waren dan andere drempels in de wijk en dat het aanleggen van drempels in het geheel niet nodig was.

C. Standpunt college van burgemeester en wethouders van Epe

1. Het college van burgemeester en wethouders van Epe reageerde in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman als volgt op de klachten van verzoeker over de betrokken wethouder:

"...Ad 1.

Wij bestrijden dat de wethouder van Openbare Werken bewust op een zodanige wijze informatie heeft gegeven dat er een onjuist beeld van de werkelijkheid kon ontstaan. Zo er al een onjuist beeld is ontstaan, hetgeen uiteraard is te betreuren, is dat zeker niet met opzet gebeurd. Wij onderschrijven daarbij ook naar hetgeen de klachtenbehandelaar in zijn rapport onder "Overwegingen" punt 2, ad a) heeft overwogen.

In onze brief van 3 maart 2003 (...) hebben wij aan verzoeker geschreven dat wij in de toekomst eerder de samenstelling van de klankbordgroep bekend zullen maken, zodat bewoners, tijdig, zelf kunnen nagaan of zij zich door een organisatie of instelling vertegenwoordigd voelen. Wat betreft de samenstelling van de klankbordgroep verwijzen wij naar het rapport van BVA (...).

Ad 2.

Hier is de problematiek aan de orde die door de klachtenbehandelaar in zijn rapport is verwoord onder "Overwegingen", punt 2 ad a en b). Verzoeker houdt vast aan de letterlijke interpretatie van "Gumatec" drempel, als een zeer bepaald type drempel, gemaakt van een zeer bepaald materiaal, terwijl de wethouder vasthoudt aan zijn uitleg dat hij het woord heeft gebruikt als aanduiding van een bepaalde soort drempel met een bepaalde vorm, die in verschillende materialen kan worden uitgevoerd.

De klankbordgroep stelde voor om één drempel aan te leggen over de volle breedte van de weg. De buurt was het daarmee niet eens en gaf de voorkeur aan een drempel waar je aan de zijkanten langs kon fietsen. Een Gumatec drempel is daarvan een voorbeeld, doch een dergelijke drempelvorm kan ook in andere materialen worden uitgevoerd. Gumatec is hier gebruikt als een soortnaam. Een naam voor een drempel waar aan de zijkant langs gefietst kan worden. In andere plannen heette dat een fiets- of landbouwvriendelijke drempel.

Er is wat ons betreft dan ook geen strijd met de wens van de buurt. Belangrijkste was dat er een drempel kwam die fietsvriendelijk was en die wens is gehonoreerd.

Het bureau BVA heeft hierover niet geadviseerd. BVA heeft het proces begeleid en heeft verslag gedaan van de workshops en bijeenkomsten.

Tijdens de laatste workshop heeft de wethouder aangegeven dat de exacte uitvoering van de maatregelen hier en daar nog kan veranderen vanwege technische redenen, maar dat het niet om principiële wijzigingen zal gaan.

Dat niet de rubber, Gumatec uitvoering is gekozen heeft te maken met het feit dat rubber, Gumatec, gelet op de staat van het asfalt in Berkenoord moeilijk te verwerken was; een technische reden dus. Tevens zijn de aangelegde drempels langer en breder dan rubberen Gumatec drempels, zodat het snelheidsremmende effect wat uiteindelijk het doel is van de drempels, groter is, met name ook op bredere auto's.

Of het een geringe afwijking is heeft te maken met de interpretatie van het begrip "Gumatec". In de betekenis zoals de gemeente die heeft geïnterpreteerd (de buurt gaf de voorkeur aan een drempel waar je aan de zijanten langs kon fietsen; een Gumatec drempel is daarvan een voorbeeld) is het in straatwerk uitvoeren van een dergelijke drempelvorm een geringe afwijking.

De in straatwerk uitgevoerde drempels hebben eenzelfde hoogte als de Gumatecdrempels.

De afwijking is met de klankbordgroep kortgesloten en die heeft aangegeven tegen de wijziging geen bezwaar te hebben.

(...)

Ad 3.

Zoals de klachtenbehandelaar in zijn rapport stelt, moet in een open planproces het definitieve resultaat eerst worden gepubliceerd, alvorens de uitvoering van maatregelen ter hand wordt genomen. In dit geval is dat niet gebeurd en dat is niet zorgvuldig ten opzichte van de bewoners en dus ook ten opzichte van verzoeker. Een en ander is echter niet meer terug te draaien en daarvoor heeft de wethouder van Openbare werken c.a. op 29 januari 2003, in een gesprek met verzoeker namens de gemeente zijn excuses aangeboden.

Wij beschouwen dit punt als een leerpunt en hebben dit ook in onze brief van 17 september 2003 gericht aan verzoeker laten weten.

Ad 4.

Er is met de uitvoering van maatregelen begonnen vóór dat er was gepubliceerd. Dat is ook in punt 3 aan de orde gekomen. Wij wilden spoedig na de besluitvorming overgaan tot uitvoering van de werkzaamheden. Daarbij is helaas verzuimd tijdig te publiceren. Over de maatregelen was overeenstemming met de buurt. Uitsluitend de uitvoering van een verkeersremmende maatregel was gewijzigd en daar bood de procedure mogelijkheden voor. Wanneer er een begin is gemaakt met de uitvoering van de werkzaamheden, werkt het kostenverhogend wanneer de werkzaamheden worden stilgelegd om vervolgens weer te moeten worden opgestart. Niettemin zijn, na indiening van het bezwaarschrift op 14 februari 2003, gericht tegen het verkeersbesluit van 4 februari 2003, gericht tegen de verkeersmaatregelen op de Elspeterweg, de drempels voorlopig uit het werk gehaald en in

afwachting van een uitspraak van de rechter, niet aangelegd..."

2. Met betrekking tot de klacht van verzoeker over de handelwijze van de klachtbehandelaar van de gemeente Epe verwees het college van burgemeester en wethouders naar de reactie van deze klachtbehandelaar (zie hierna onder D.). Volgens het college blijkt uit die reactie dat de klachtbehandelaar op zorgvuldige wijze met de klacht van verzoeker is omgegaan.

D. standpunt klachtbehandelaar

De betrokken klachtbehandelaar van de gemeente Epe deelde in het kader van het onderzoek van de Nationale ombudsman het volgende mee:

"...(Verzoeker; N.o.) beklagt zich erover dat ik in mijn functie als klachtenbehandelaar onzorgvuldig ben geweest omdat ik mij:

1. onvoldoende heb verdiept in de werkelijke situatie waardoor ik de aard van de klacht onvoldoende heb kunnen doorgronden
2. zaken zelf heb ingekleurd zonder mij te richten op een zelfstandig feitenonderzoek

Bij mijn opmerkingen probeer ik te vermijden om in herhaling te treden ten aanzien van de opmerkingen die al door de gemeente ingebracht zijn.

Verdere invulling van de klachtformulering ontleen ik aan de brief van (verzoeker; N.o.) van 14 september 2004 en zijn nadere invulling bij brief van 28 december 2004.

Ten aanzien van punt 1:

(Verzoeker; N.o.) klaagt erover dat ik onvoldoende onderzoek heb gedaan naar de inhoudelijke kant van zijn klacht. Hij onderbouwt dat met de stelling dat ik niet heb onderzocht wat gumatec eigenlijk voorstelt.

Om te beginnen merk ik op dat de vraag hoe essentieel de toepassing van een Gumatec-drempel voor "de bewoners" was een vraag is van waardering van feiten. (Verzoeker; N.o.) blijft erbij dat juist die keuze de essentie uitmaakt van de instemming van de bewoners tijdens het proces dat tot de uiteindelijke plannen heeft geleid.

Ik heb bij mijn interpretatie en (onvermijdelijke) waardering van de feiten de doelstelling van het hele proces, namelijk het duurzaam veilig maken van de wijk, een zwaarder gewicht toegekend dan de exacte middelen waarmee die doelstelling kan of moet worden ingevuld. In dat licht is het duidelijk dat onderzoek naar de exacte eigenschappen van verschillende soorten drempels - daargelaten de tijd en kosten die een dergelijk onderzoek met zich zou hebben gebracht - in mijn opvatting niet aan de orde was.

Overigens meen ik voor het functioneren als klachtenbehandelaar over voldoende informatie te beschikken over wat Gumatec® voorstelt. Los van de kennis die ik vanuit mijn vroegere functies daarover bezat is het ook heel gemakkelijk die kennis via het internet op te halen. Op de website van Intercodam www.intercodam.com (onder >>bouwstoffen>>verkeer) is die informatie snel te vinden. Op die website is ook te zien dat er een betonnen drempel bestaat met een gelijke vorm (zie <http://www.intercodam.com/bouwstoffen/index.html>). Relevant voor de gemeente kan zijn dat bij de betonnen variant een opmerking voorkomt die bij de rubberen uitvoering niet staat: "Gumacon drempels hebben een lange levensduur". Duidelijk is dat de bevestiging van de Gumatec-drempel in de uitvoering kritischer is dan die van de Gumacon-drempel en dat dat ook in dit geval een rol heeft gespeeld.

Voorzover (verzoeker; N.o.) van mening is dat ik als klachtenbehandelaar onderzoek had moeten doen naar de technische verschillen tussen de verschillende soorten drempels (een passage in het gespreksverslag van 4 juli 2003 duidt op verschillen in demping van geluid e.d.) merk ik nog op dat eigen technisch onderzoek naar mijn mening te ver zou voeren en dat zo'n onderzoek ook niet nodig was omdat de essentie van de te kiezen oplossing (al dan niet na enige wijziging) naar mijn mening niet ligt in de technische aspecten van het te gebruiken materiaal maar in de vraag of de gekozen oplossing het beoogde doel (veiligheid) dient op een wijze die zo goed mogelijk recht doet aan wat in het overleg met de werkgroepen van belanghebbenden is besproken.

Ik concludeer dat ik in tegenstelling tot de veronderstelling van (verzoeker; N.o.) ruim voldoende op de hoogte was waar het de technische aspecten van de gumatec-drempel betrof en dat ik daaraan geen nader onderzoek behoefde te wijden om tot mijn advies te kunnen komen.

Het verschil in opvatting zit hem in de waardering van de keuze van de bewoners en de waardering van de technische feiten in het licht van het te dienen doel.

Ik meen dat er in de stukken ook voldoende gegevens staan die er op duiden dat de essentie voor de bewoners eerder heeft gelegen in het feit dat de Gumatec-drempel een verkeersremmend effect heeft op gemotoriseerd verkeer zonder de fietser een strobreed in de weg te leggen. Met andere woorden: de vorm van de drempel - niet over de gehele breedte van de weg - was meer bepalend dan het materiaal waarmee die vorm werd gerealiseerd. Ik heb - mede gezien de mededeling van de wethouder dat de technische uitvoering nog aanleiding kon zijn voor aanpassingen - in de uiteindelijke keuze van de gemeente geen zodanig essentiële afwijking gezien dat ik de handelwijze van de gemeente of de wethouder ten opzichte van (verzoeker; N.o.) om die reden als onfatsoenlijk zou moeten kwalificeren.

Ik concludeer verder dat ik - anders dan (verzoeker; N.o.) stelt - over voldoende informatie beschikte om mij een goed beeld te vormen van de aard van de klacht en die dan ook

voldoende heb kunnen doorgronden.

Ten aanzien van punt 2:

(Verzoeker; N.o.) klaagt erover dat ik zaken zelf heb ingekleurd zonder zelfstandig feitenonderzoek te verrichten.

Ik meen dat het zelfstandig feitenonderzoek in het bovenstaande voldoende aan de orde is geweest..."

Vervolgens ging hij nog in op enkele passages uit het verzoekschrift van verzoeker van 14 september 2003.

E. aanvullende informatie

Op de website intercodam.com staat informatie over gumatec verkeersdrempels.

Wat betreft de drempels die zijn bestemd voor 30 km-zones is het volgende vermeld:

"De Gumatec® drempелеlementen Type 100 worden met een breedte van 200 cm ingezet in 30 km/h zones; deze zijn vervaardigd van gerecycled rubber met een stalen wapening, voorzien van een reflecterende markering. Deze drempels worden ingezet voor tijdelijke oplossingen. Montage, bij voorkeur op DAB-asfalt, vindt plaats d.m.v. randverlijming en schroeven met plug. Reflectoren voor en achter de drempels zorgen voor extra veiligheid."

Achtergrond